

Soms is er een duidelijk lavapad maar soms is er helemaal geen pad. Behalve op de bereikbare gedeelten staan er nergens wegwijzers of zijn er nergens tekens aangebracht die een pad aanduiden. Een gps is op deze wandeling dan ook aangeraden.

Op sommige plaatsen heeft het stollende lava prachtige kunstwerkjes nagelaten. Met wat verbeelding kan je er allerlei figuren in zien.

Alle kraters zijn uitgedoofd maar ondergronds gaan de helse krachten gewoon door. Op sommige plekken is de hitte ook aan de oppervlakte te voelen. Een paar meter onder de grond is de temperatuur al minstens 400°C.

Bovengronds ziet het ontzagwekkende landschap er tamelijk levenloos uit maar tot ieders verrassing groeit en bloeit er van alles, waaronder tientallen verschillende mossen en korstmossen.

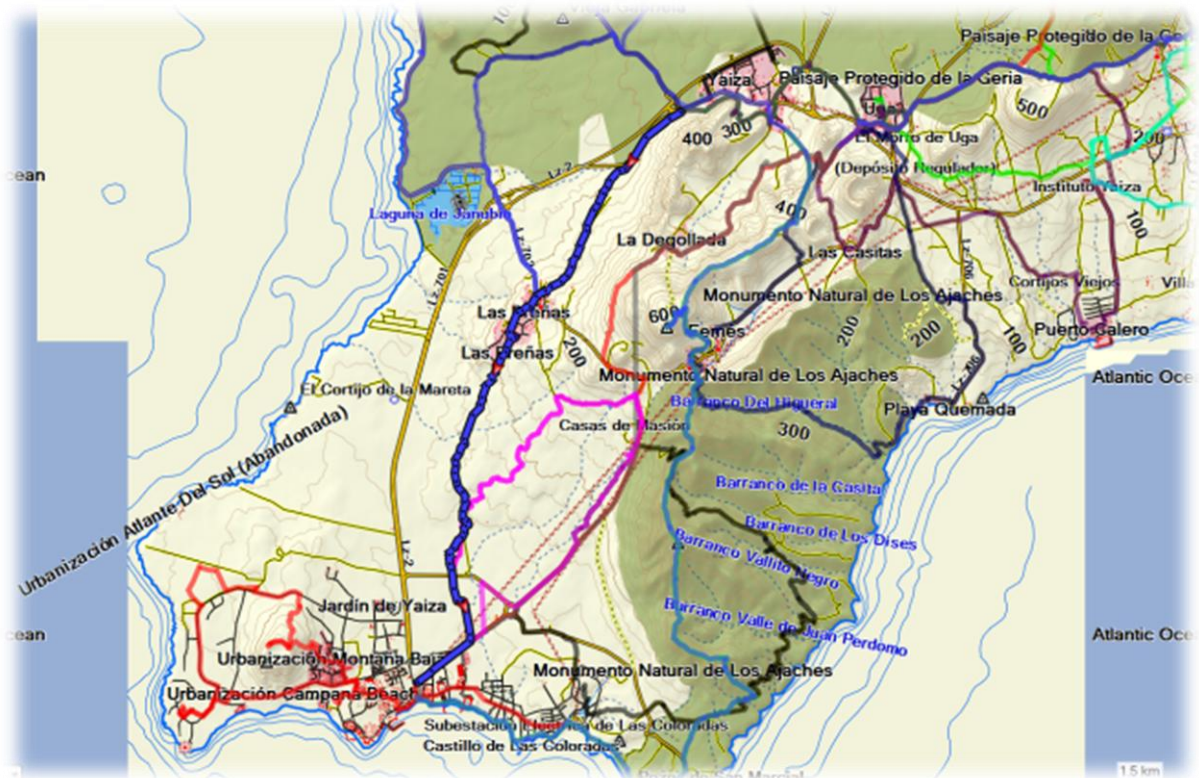
Ook hogere plantensoorten hebben zich aangepast aan de extreme condities van de omgeving. Dieren als hagedissen, spinnen en insecten voelen zich er thuis. Aan de kust nestelen verschillende vogelsoorten in holtes in het gestolde lava.

Donderdag 13 november 2014

- Van : Yaiza
- Naar : Playa Blanca
- Afstand : 25 km
- Duur : 7 uur

Voor de rest van de vakantie huren we een hotelkamer in Arrecife, de hoofdstad van Lanzarote. Van uit Arrecife kunnen we immers heel makkelijk met de bus naar ons vertrekpunt rijden en na onze dagtocht kunnen we al even makkelijk met de bus naar Arrecife rijden.

Tussen 1 september 1730 en 16 april 1736 onderging Lanzarote een van de grootste natuurrampen uit de geschiedenis. Het kalme leven van de boeren van Lanzarote werd nooit meer hetzelfde. Andrés Lorenzo Curbelo, priester te Yaiza, legde zijn ervaringen vast waardoor we een idee hebben van de impact van het natuurgeweld.

Curbelo beschrijft nauwkeurig hoe de aarde ten noorden van zijn dorp scheurde, gevolgd door talloze vulkaanuitbarstingen. Een zee van miljoenen kubieke meters lava overspoelde een kwart van het eiland, later bedekt door vulkanisch as. Terwijl dertig kraters zichzelf omhoog werkten in een gebied van slechts 8 km^2 werd een dozijn dorpen en tientallen solitaire boerderijen verzwolgen. In de zee dreven talloze dode vissen of ze werden op de kust geworpen. Verschrikkelijke hitte, giftige dampen, duisternis en gloeiende asregens plaagden het land, er was overal rook en angstaanjagend lawaai – een ware inferno. Tot op Tenerife was het geluid te horen. Negentien dagen lang brandde de aarde en daarna ging de zon zes jaar lang schuil achter aswolken.

Gelukkig wisten alle eilanders zich op één na in veiligheid te brengen maar de veestapel was niet overal te redden. Het zuidwesten van Lanzarote, eens een vruchtbaar landbouwgebied veranderende in een doods maanlandschap. Het eiland werd wel een heel stuk groter dankzij de lavastromen die in zee terechtkwamen. In 1824 vonden de laatste uitbarstingen plaats. Sindsdien houdt de aarde van Lanzarote zich rustig, dat wil zeggen: aan de oppervlakte.

We doen nu terug een stukje van de GR 131. Deze route is 72 km lang en bestaat uit 5 etappes.

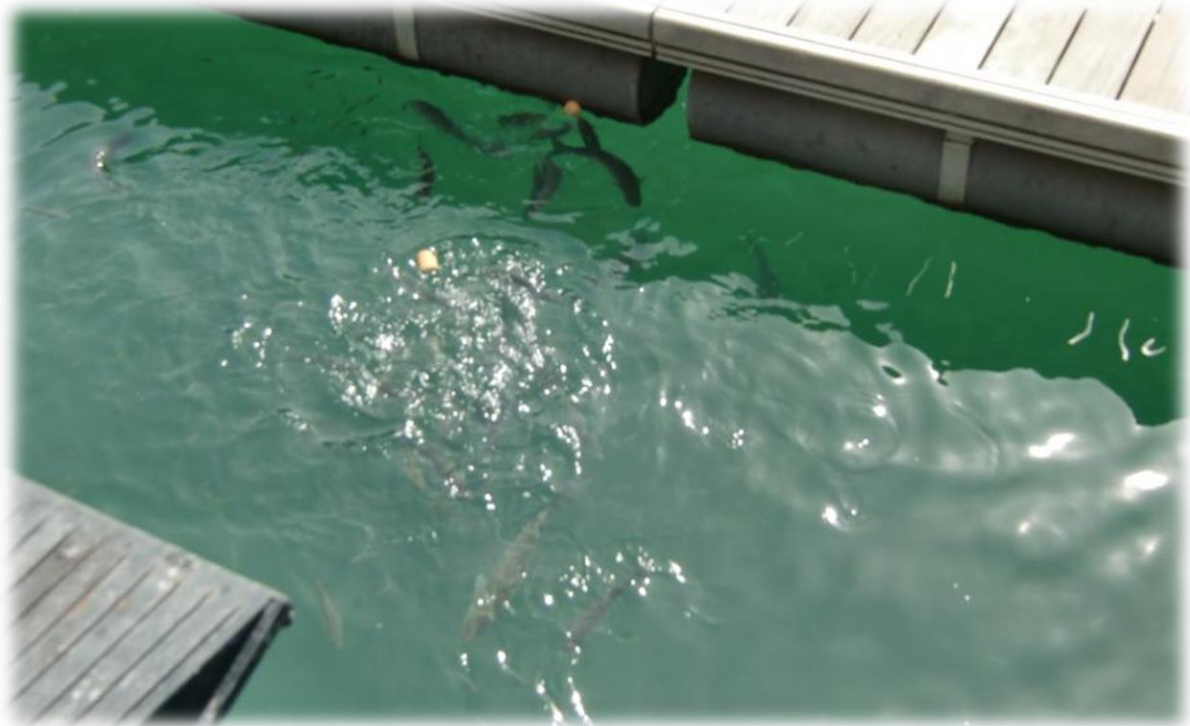
Bougainvillea is een veel voorkomende plant op Lanzarote. Bij ons kennen we deze enkel als kamerplant. In de vrije natuur wordt ze tot 4 m hoog. Ze heeft bedoornde twijgen en onaanzienlijke bloempjes. De bloemen zijn omgeven door opvallend gekleurde, papierachtige schutbladeren die lang aan de plant blijven zitten.

Onze tocht eindigt vandaag aan de kust van Playa Blanca. Het is de meest zuidelijke plaats van het eiland. Het water van de Atlantische Oceaan is hier zeer helder en visrijk.

In de haven van Playa Blanca eten we in een plaatselijk restaurantje een lekkere maaltijd. Als we een stukje brood in de zee werpen verschijnen er onmiddellijk tientallen vissen en binnen de kortste keren is het brood verorberd.

Castillo de Las Coloradas is een oud fort dat niet toegankelijk is voor het publiek. De bouw ervan startte in 1741 om het gebied te verdedigen tegen aanvallen van piraten.

Het Canarische Eiland Fuerteventura is van hieruit goed te zien. Met de veerdienst ben je er op 25 minuten van in Playa Blanca.

Vrijdag 14 november 2014

- Van : Yaiza
- Naar : Playa Blanca
- Afstand : 26 km
- Duur : 8 uur

Vandaag vertrekken we terug, net als gisteren, van uit Yaiza en gaan, net als gisteren, naar Playa Blanca. Evenwel nemen we nu een pad door het gebergte dat gelegen is in het natuurpark Los Ajaches.

Lanzarote, ook wel de ‘zwarte parel van de Canarische Eilanden’ genoemd, is het op drie na grootste eiland van de ‘Islas Canarias’. Lanzarote is 58 km lang en maximaal 20 kilometer breed.

Lanzarote is samen met Fuerteventura het oudste eiland van de archipel en ontstond zo'n 20 miljoen jaar geleden, toen de continentale platen van Afrika en Amerika uiteendreven. De eilanden ontstonden door de enorme hoeveelheden basaltmagma die door de breuklijnen naar boven kwamen.

Het is vandaag flink dalen en klimmen. In totaal zullen we vandaag meer dan 1.100 meter geklommen hebben. Ons hoogste punt is 600 meter.

Bijna de helft van het landschap is beschermd natuurgebied en in 1993 werd Lanzarote als eerste eiland ter wereld in zijn geheel door de UNESCO uitgeroepen tot biosfeerreservaat.

Op het hoogste punt van deze stapdag staan een heleboel antennes en zendmasten.

Koeien, paarden en schapen hebben we niet gezien op het eiland. Enkel, dromedarissen, ezels en geiten. Deze dieren krijgen dan ook maar enkel droogvoer.

Geiten zijn in staat om zich in sobere omstandigheden heel goed te handhaven en voort te planten. Daarom werden zij vroeger vaak door arme mensen gehouden, in plaats van koeien. Ze eten graag gras, kruiden, groenten, plantenscheuten, bladeren en boomschors. Geiten zijn herkauwers.

